

[Peter Nielsen.]

og forskellige råd af det radikale venstre. Jeg tror, at dette råd vil jeg lægge i køleskabet, indtil det ærede medlem hr. Baunsgaard har fået andre til at gå til de steder, hvor der f. eks. deklarerer aktieudbytter, og sige: nu må I holde igen, eller sige, når der skal fastsættes avancer: nu må I holde igen, eller navnlig, hvor der handles med jord, sige: nu må I holde lidt igen med priserne. Hvis man dér vil rette sig efter rådene, er det muligt, at jeg vil tage det ærede medlems råd ud af køleskabet. Men nu at gå udelukkende til lønmodtagerne og sige: nu er det jer, der skal betale gildet, det går ikke. Selvfølgelig er jeg helt indstillet på, at overenskomsterne skal holdes, og mit parti er ikke tilhænger af ulovlige strejker; men det må være forbeholdt lønmodtagerne, arbejderne, i lige så høj grad som alle andre erhvervsgrupper at prøve på at sætte deres indtægt i vejret. Ensidedt at gå til dem og sige: bed og forsag, det vil jeg ikke være med til.

Baunsgaard: Uden at ville forlænge diskussionen ret meget vil jeg dog gerne sige til det ærede medlem hr. Peter Nielsen, at han med det svar, han her gav mig, netop kom til at udtrykke, hvad der er galt i det danske samfund i øjeblikket. Man har så forfærdelig let ved at sige: hvis alle de andre vil, vil jeg også. Men det kunne jo være, hvis man for en gangs skyld vendte om og sagde: nu viser jeg de andre, at jeg vil — at man derved kom til at øve et godt eksempel.

Den ærede socialdemokratiske ordfører, for så vidt også den socialdemokratiske minister, har i dag ret kraftigt — og jeg synes med megen ret — sagt til ordførerne for venstre og det konservative folkeparti, at man ikke skulle fremdrage pristalsreguleringen ensidedt. Men når man så stærkt, som socialdemokratiet gør det, fremhæver fordelene ved den automatiske pristalsregulering, kunne man underbygge det saglige i sit standpunkt, hvis man samtidig sagde: når vi bygger og ønsker at bygge på det kollektive lønsystem, når vi har pristalsregulering, så er det både af hensyn til at bevare det kollektive lønsystem og af hensyn til at bekæmpe inflationen ikke anbefalelsesværdigt, at man på de enkelte arbejdsplad-

ser, så snart man har fået den kollektive overenskomst i land, starter lønglidning. Jeg tror stadig, at det ærede medlem skulle interessere sig mere for sin saglige opgave end for at lægge sagligheden i køleskabet.

(Kort bemærkning).

Peter Nielsen: Jeg har jo understreget, at mit partis synspunkt er, at overenskomster selvfølgelig skal overholdes, og at vi ikke på nogen som helst måde er tilhængere af ulovlige strejker. Men når man skal gå til den danske befolkning og skal have nogen til at vise et eksempel, er det så meningen, at jeg skulle gå til f. eks. bryggeriarbejderen med de 326 kr. om ugen og sige: du lever over evne, kammerat, du må skære dit forbrug ned? Der ligger helt andre indtægtsstigninger i andre erhvervsgrupper, og en sådan henstilling var måske nok mere på sin plads andre steder.

Økonomiministeren (Henry Grünbaum): Jeg vil selvfølgelig heller ikke genoptage nogen almindelig drøftelse af afskrivningsreglerne eller de økonomiske problemer, men jeg vil dog gerne slå fast, at det var det ærede medlem hr. Henry Christensen, der ved sit sidste indlæg gav diskussionen denne brede form ved at trække en hel række almindelige betragtninger ind om disse problemer, som i og for sig ikke skulle diskuteres her i dag, hvor vi blot skulle diskutere, hvorvidt man ville nedsætte det foreslåede udvalg.

Der er dog en ting, jeg gerne vil sige herfra, når det nu igen siges fra venstre gennem det ærede medlem hr. Henry Christensen, at regeringen svigtede i efteråret, fordi man ikke ville sige til lønmodtagerne, at der var nul til lønforhøjelser. Det er sagt nogle gange fra venstres side, at regeringen skulle have levet op til sit ansvar i efteråret og sagt til lønmodtagerne, at der var ingen penge til nogen lønregulering, og at det ville regeringen ikke sige. Naturligvis ikke! Det ansvar må regeringen så også tage, at den ikke har villet sige det, som venstre gerne ville have, vi skulle sige. Når vi ikke har villet sige det, var det bl. a. på basis af, at der i det økonomiske råds rapport stod, at gennemsnitsstigningen for lønmodtagere i 1964 var på 8 pct. — det var den gennem-